

Konf. 14.7

Zarządzanie kwotami eksportowymi ustalonymi na poziomie krajowym

PRZEKONANA, że ustalone na poziomie krajowym kwoty eksportowe dla gatunków objętych Załącznikiem II stanowią ważne narzędzia służące do reglamentacji i monitorowania handlu dziką przyrodą w celu zapewnienia, że sposób wykorzystania zasobów naturalnych pozostanie zrównoważony;

ODNOTOWUJĄC, że w przypadku wielu Stron kwoty eksportowe są stosowane jako zasadnicze narzędzie zarządzania w zakresie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory;

UZNAJĄC, jednak, że zastosowania i wprowadzania kwot eksportowych nie opisano szczegółowo ani w tekście Konwencji, ani w żadnym tekście przyjętym przez Konferencję Stron, chociaż jest pożądane, aby wszystkie Strony tak samo rozumiały sposób, w jaki takimi kwotami powinno się zarządzać na poziomie krajowym i międzynarodowym;

UWAŻAJĄC, że kraje eksportujące i importujące ponoszą wspólną odpowiedzialność za zapewnienie, że kwoty eksportowe będą respektowane;

KONFERENCJA STRON KONWENCJI

ZALECA, aby Strony postępowały zgodnie z *Wytycznymi dla zarządzania kwotami eksportowymi ustalonymi na poziomie krajowym*, przedstawionymi w Załączniku do niniejszej Rezolucji.

Załącznik **Wytyczne dla zarządzania kwotami eksportowymi ustalonymi na poziomie krajowym**

Wprowadzenie

1. W niniejszym dokumencie określono szereg ogólnych zasad dotyczących ustanawiania i zarządzania rocznymi kwotami eksportowymi na poziomie krajowym w kontekście CITES. Rozumie się, że mogą być wyjątki i powody dla odejścia od tych ogólnych zasad w niektórych przypadkach. W szczególności, należy zauważyć, że niektóre wyjątki można znaleźć w Rezolucjach Konferencji Stron, które mają pierwszeństwo wobec niniejszych wytycznych.

2. W kontekście CITES, roczna kwota eksportowa stanowi limit liczby lub ilości okazów danego gatunku, która może być eksportowana z danego kraju w okresie 12 miesięcy. Roczna kwota eksportowa nie stanowi poziomu docelowego i nie ma powodu, aby w pełni wykorzystać daną kwotę. Uznaje się, że występują pewne przypadki, w których istnieje prawdopodobieństwo, iż eksport okazów pozyskanych w środowisku przyrodniczym będzie miał miejsce po roku, w którym je pozyskano, co zdarza się w przypadku trofeów łowieckich.
3. System kwot eksportowych stanowi narzędzie zarządzania, stosowane dla zapewnienia, że eksport okazów pewnego gatunku będzie utrzymany na poziomie, który nie ma żadnego szkodliwego wpływu na populację gatunku. Ustanowienie kwoty eksportowej określonej przez organ naukowy skutecznie spełnia postanowienie CITES, wymagające ustalenia, że nie zaszkodzi to gatunkom objętym Załącznikiem I lub II oraz, w odniesieniu do gatunków objętych Załącznikiem II, zapewnienia utrzymanie gatunku w całym jego zasięgu na poziomie odpowiadającym jego funkcji w ekosystemach, w których występuje.
4. Prawidłowo wdrażany system kwot eksportowych może być korzystny dla każdej Strony CITES, która wydaje zezwolenie na eksport. Eliminuje on potrzebę ustalenia braku szkodliwego wpływu dla każdej wysyłki okazów objętych CITES, stwarza podstawę dla monitorowania handlu i może ułatwić wydawanie zezwoleń eksportowych. W przypadku gatunków, których populacja przekracza granice międzynarodowe, ustanawianie kwot eksportowych można koordynować na poziomie regionalnym, co ma szczególne znaczenie w przypadku gatunków wędrownych.
5. Jednakże, trzeba uznać, że istnieją również inne narzędzia zarządzania, które mogą lepiej odpowiadać warunkom biologicznym, administracyjnym lub innym związanym z zarządzaniem. W niektórych przypadkach zastosowanie kwot mogłoby mieć niepożądany wpływ, zwłaszcza, jeśli nie są one dostosowane w razie konieczności tak, aby uwzględniały zmieniające się potrzeby biologiczne, prawne lub administracyjne. Np. jeśli kwota została ustanowiona na dany rok, zaś na gatunek oddziałują czynniki klimatyczne, takie jak susza, w dalszym ciągu mogą wystąpić naciski, aby wykorzystać kwotę.
6. Podstawową zasadą, jakiej należy przestrzegać, jest to, że podejmowane decyzje dotyczące poziomu zrównoważonego eksportu muszą opierać się na ustaleniach naukowych, zaś pozyskiwanie musi być organizowane w najbardziej odpowiedni sposób. Wymaga to uwzględnienia we wdrażaniu, m.in. w zakresie użycia środków administracyjnych, legislacyjnych i egzekucyjnych, kontekstu regulacyjnego i biologicznego.

7. W warunkach, w których ustanowienie kwoty eksportowej byłoby najbardziej efektywnym narzędziem zarządzania, istotne jest to, aby nie zmniejszyć atrakcyjności zastosowania tego narzędzia dla krajów - eksporterów przez narzucenie niepotrzebnych szczebli administracyjnych. Z tego powodu przy opracowywaniu wytycznych zawartych w niniejszym dokumencie pamiętano o tym, że muszą być one praktyczne i nieskomplikowane oraz że nie powinny one zwiększać istniejących obciążeń administracyjnych.

Ustanawianie krajowych kwot eksportowych

8. Jeśli jeszcze nie uzgodniono kwot eksportowych na poziomie międzynarodowym (np. nie dokonała tego Konferencja Stron), Strony zachęca się do ustanowienia krajowych kwot eksportowych dla gatunków objętych CITES, kiedy tylko jest to istotne dla zarządzania i ochrony danymi gatunkami.
9. W możliwym zakresie, okresem objętym kwotą eksportową powinien być rok kalendarzowy (tj. od 1 stycznia do 31 grudnia).
10. Kiedy ustanawiane są kwoty eksportowe, powinny one być określone na podstawie ustalenia dokonanego przez organ naukowy, że nie będą miały szkodliwego wpływu, zgodnie z Art. III ust. 2 (a) lub Art. IV ust. 2 (a) Konwencji oraz powinny zapewnić utrzymanie gatunku w całym jego zasięgu na poziomie odpowiadającym jego funkcji w ekosystemach, w których on występuje, zgodnie z Art. IV ust. 3. Kwoty eksportowe dla okazów pozyskanych w stanie dzikim powinny być określone na poziomie uwzględniającym liczbę lub ilość okazów pozyskanych legalnie lub nielegalnie w środowisku przyrodniczym. Należy ustalić brak szkodliwego wpływu, kiedy tylko kwota eksportowa jest ustanawiana po raz pierwszy lub zmieniana oraz poddawana corocznej ocenie.
11. Kwoty eksportowe zwykle ustanawia się dla okazów o dzikim pochodzeniu. Jednakże, można ustanowić osobne kwoty dla okazów o różnym pochodzeniu (np. pozyskanych w stanie dzikim, hodowanych w kontrolowanym środowisku, hodowanych w niewoli, sztucznie rozmnażanych). Kwota eksportowa stosuje się do okazów pozyskanych w środowisku przyrodniczym, jeśli nie zostanie ustalone inaczej. Ustalenie braku szkodliwego wpływu, na którym opiera się eksport okazów jakiegokolwiek konkretnego pochodzenia (np. hodowli w kontrolowanym środowisku) nie powinno stanowić podstawy dla zezwolenia na eksport okazów innego pochodzenia.

12. Kwoty eksportowe na ogół ustanawia się dla konkretnej liczby lub ilości zwierząt lub roślin. Jednakże, można je ustanowić dla niektórych rodzajów części lub pochodnych (np. kłów słoni, kawioru, skór, kory, tarcicy i cebulek).
13. Aby wskazać gatunki, dla których określono kwoty, Strony powinny stosować nazwy określone w standardowej nomenklaturze przyjętej przez Konferencję Stron¹. Zatwierdzone nazwy można znaleźć w najnowszej edycji *Listy kontrolnej gatunków CITES*, która jest aktualizowana po każdym spotkaniu Konferencji Stron².
14. Terminy użyte do określenia lub sprecyzowania kwoty (np. wskazujące rodzaj lub pochodzenie, jeśli jest to właściwe, okazów, których dotyczy kwota) należy stosować zgodnie z przyjętymi definicjami zawartymi w Rezolucjach Konferencji Stron lub z zastosowaniem wytycznych zawartych w najnowszej edycji *Wytycznych dla przygotowania i składania rocznych raportów CITES*³.

Poinformowanie o kwotach eksportowych ustanowionych na poziomie krajowym

15. Zgodnie z Rezolucją Konf. 12.3 (zm. CoP14), Strony powinny poinformować Sekretariat CITES o swoich kwotach eksportowych ustanowionych na poziomie krajowym oraz o zmianie takich kwot. Takie informacje można przedstawić w dowolnym czasie, lecz, w możliwym zakresie, należy je przekazać przynajmniej na 30 dni przed początkiem okresu, którego dotyczą kwoty eksportowe.
16. Jeśli Strona ustanawia roczną kwotę eksportową na okres dłuższy niż rok kalendarzowy, to powinna ona określić okres, którego dotyczy kwota, kiedy informuje o niej Sekretariat.
17. Kiedy Sekretariat został poinformowany o kwotach eksportowych lub ich zmianach, to po otrzymaniu tych informacji powinien je opublikować w jak najkrótszym czasie, wskazując datę publikacji. Publikacja powinna na ogół mieć miejsce w ciągu 30 dni od otrzymania informacji.
18. Kiedy Sekretariat otrzymuje informacje dotyczące kwoty do publikacji i okazuje się, że występują problemy techniczne albo ma pytania dotyczące wymagających wyjaśnienia technicznych lub administracyjnych aspektów kwot (np. nie stosowana jest standardowa nomenklatura, brak spójności między kwotami i dostępnymi informacjami dotyczącymi gatunków, wcześniejsze kwoty były regularnie przekraczane itd.), powinien przedyskutować te kwestie z zainteresowaną Stroną,

¹ Najnowszą listę przyjętych nazw referencyjnych zawiera Rezolucja Konf. 12.11 (zm. CoP14.).

² Najnowsza edycja pochodzi z 2007 roku.

³ Najnowsza edycja została rozprawdzona z Notyfikacją Stron nr 2006/30 z dnia 2 maja 2006 roku.

zanim umieści kwoty na stronie internetowej CITES. W takich przypadkach Sekretariat i zainteresowane Strony powinny spróbować jak najszybciej rozwiązać problem. Kiedy już problem zostanie rozwiązany, Sekretariat powinien niezwłocznie opublikować kwoty na stronie internetowej. Jeśli problem jest nierozwiązany, Sekretariat ogłasza kwoty z zaznaczeniem swoich obaw, a kwestia będzie rozważana w ramach jednej z istniejących procedur CITES.

19. Jeśli Konferencja Stron nie wskaże inaczej, kiedy już Sekretariat otrzyma i ogłosi szczegółowe informacje dotyczące rocznych kwot eksportowych przekazane przez Stronę, powinien ogłosić te same kwoty na następne lata, do czasu, gdy otrzyma zmienione kwoty od tej Strony. Jeśli jakąś Stronę niepokoi fakt, iż ogłoszona kwota może być zbyt wysoka, powinna porozumieć się z odpowiednim Organem Administracyjnym Strony, która ustanowiła kwotę w sprawie swoich obaw, zgodnie z Rezolucją Konf. 11.8 w sprawie handlu gatunkami objętymi Załącznikami II i III.

Kwoty nie w pełni wykorzystane w danym roku

20. Poziom kwoty eksportowej odpowiada liczbie lub ilości okazów gatunku, która może zostać wyeksportowana w każdym danym roku (okazów pozyskanych w środowisku przyrodniczym, wyhodowanych w niewoli, sztucznie rozmnożonych itd. w danym roku). Jednakże, niekiedy zdarza się, że mimo pozyskania okazów na eksport nie można ich wysłać w tym roku, w którym je pozyskano.
21. Strona może wyjątkowo podjąć decyzję o zezwoleniu na eksport w jednym roku okazów otrzymanych w poprzednim roku i podlegających kwocie na ten poprzedni rok. W takim przypadku kwota na bieżący rok nie powinna być zwiększona po to, aby objąć okazy uzyskane w poprzednim roku, a raczej powinno się odjąć liczbę lub ilość takich okazów, które będą wyeksportowane, od kwoty na poprzedni rok.

Monitorowanie i raportowanie handlu

22. Każda Strona, która ustanowiła kwotę eksportową, odpowiada za monitorowanie jej wykorzystania i musi zapewnić, że nie zostanie ona przekroczona. W tym celu powinna prowadzić ewidencję liczby lub ilości faktycznie wyeksportowanych okazów, aby jej użyć jako odniesienia w czasie dokonywania oceny wniosków o zezwolenie na dalszy eksport.
23. Dane z krajowych rocznych raportów Stron przechowywane są w bazie danych dotyczących handlu objętego CITES, którą prowadzi Światowe Centrum Monitoringu Ochrony Przyrody UNEP na

zlecenie Sekretariatu CITES. Ta baza danych stanowi podstawę dla monitorowania handlu i realizacji kwot eksportowych na poziomie międzynarodowym.